

Rys. 1.1. Kierunki działań polityki przestrzennej w ramach mechanizmu terytorialnego równoważenia rozwoju
(źródło: Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030)

Za kluczowe w osiągnięciu wskazywanego poziomu integracji oraz powiązań funkcjonalnych uznaje się działania inwestycyjne, które będą gwarantowały dojazd w najkrótszym czasie do ośrodków wojewódzkich mieszkańców danych regionów kraju. Mobilność, w szczególności wahadłowa (dojazdy do i powroty z miast) wraz z dywersyfikacją źródeł zatrudnienia, a także jego typów, sprzyjać będą usamodzielnianiu ekonomicznemu rodzin. Zwrócono uwagę, że możliwe będzie to po wzmocnieniu potencjału rozwojowego ośrodków lokalnych, co wymaga zarówno wyrównania poziomu cywilizacyjnego obszarów mieszkalnych na różnych obszarach, rozwoju usług dobra publicznego (poprawy jakości, standaryzacji, dostępu), rozwoju i pełnego wykorzystania sieci teleinformatycznych, jak również wyższego poziomu zróżnicowania i jakości szkół wyższych, rewitalizacji obszarów miejskich, wspierania rozwoju obszarów wiejskich oraz zwiększenia udziału kapitału przedsiębiorstw i prywatnego w finansowaniu badań i innowacji. Nadmienić należy, że DSRK przewiduje znaczący wzrost wydatków w